

Spanning 13

Moeilijkheden ervaren in benaderingen van onderwijzen.

Jij hebt de verantwoordelijkheid voor je leerlingen. Die verantwoordelijkheid neem je ook, maar tegelijkertijd voel je je nog jong. Je staat qua leeftijd dicht bij je leerlingen dan je collega's. Je wilt een lolletje kunnen maken met de leerlingen, maar je bent je bewust van je functie als leraar. Als je te ver gaat, nemen de leerlingen je misschien niet meer serieus, maar je vindt ook dat je zelf plezier moet kunnen hebben met je leerlingen.

Voorbeeld Vincent, 1e jaars

"Ik probeer zoveel mogelijk contact met de kinderen te krijgen. De kinderen zoeken ook veel toenadering tot mij, omdat ik een redelijk jonge stagiair ben. In mijn vorige stageperiode (groep 7) deed ik geregeld met gymlessen mee. Dit vonden niet alleen de kinderen erg leuk, maar ik ook. De leuke en positieve interacties die ik met de kinderen had, hebben wel een negatieve invloed op mijn consequent handelen. Aan het einde van mijn stageperiode kon ik (bijna) niet meer aan mijn consequent handelen werken. Dit kwam, doordat de kinderen mij nooit boos hadden gezien als ik iemand bijstuurde. De kinderen liepen niet over mij heen, maar je merkte aan de kleine dingen dat ze me maar bleven uitdagen."

Plan van aanpak

"Ik had zelf bedacht om me strenger op te stellen in het begin van mijn nieuwe stageperiode en duidelijke grenzen en eisen te stellen aan de leerlingen. De medestudenten vonden dit ook een goed plan van aanpak. Mijn stagebegeleider gaf mij het advies mee om visueel materiaal te gebruiken om de kinderen 'te temperen'. Dit kon ik doen door streepjes: je tekent in het begin van de les vijf streepjes op het bord. Als de klas te druk wordt, haal je een streepje weg. Is de klas daarna weer druk? Weer een streepje weghalen. Hierdoor zien de kinderen duidelijk dat ze moeten ophouden. Zijn er na de les nog streepjes over? Geef ze dan een beloning in de vorm van extra tijd dat ze iets voor zichzelf mogen doen. Tegelijkertijd hoef je je ook niet in te houden om contact met de kinderen te zoeken. Praat veel met je mentor. Zeg ook gewoon eerlijk dat je jezelf jong voelt. Een beetje groot proberen te doen op stage helpt echt niet. Dan zit je zelf op den duur ook niet meer lekker in je vel met de kinderen. Je mentor weet hoe het is om als eerstejaars op een pabo te zitten en kan je ook advies geven. En probeer het niet te zoeken bij de kinderen. Probeer niet te denken: waarom doen zij zo tegen mij, maar hoe kan ik het bij de kinderen anders krijgen?"

Voorbeeld Milou, 1e jaars

“Wanneer ik voor de klas sta, weet ik dat ik verantwoordelijk ben voor de kinderen. Ik heb nu één les gegeven en ik neem mijn verantwoordelijkheid wel, maar desondanks voel ik me nog jong en wil ik ook een grapje kunnen maken. Meestal valt dit goed. Maar ik vind het wel lastig om afstand te bewaren tussen mij en de kinderen. Omdat de kinderen al 10 of 11 zijn, ben ik bang dat ze me misschien als vriendin gaan zien, waardoor er in de toekomst minder goed naar me geluisterd zal worden. Of dat ik minder serieus genomen word.”

Plan van aanpak

“Ik ben me bewust van mijn functie als lerares. Wanneer het er op aankomt, neem ik mijn verantwoordelijkheden en ben ik de juf. Ik denk dat je als lerares gewoon moet kunnen switchen. Kinderen moeten gehoorzamen als je daarom vraagt. Maar ze moeten ook lol met je kunnen hebben, wat het plezierig maakt om naar school te gaan. Ik denk dat het de kunst is om hier de komende tijd een goede balans in te vinden. De goede balans probeer ik door te experimenteren. Daarbij moet ik heel alert zijn op de manier waarop kinderen reageren. Wanneer kinderen er positief op reageren en goed meedoen tijdens de lessen, is er een juiste balans. Wanneer kinderen er positief op reageren, maar mijn lessen minder serieus genomen worden, dan is er een storing in de balans.”

